

[Camre.]

udstrækning til farvning af forskellige fødevarer, specielt salater, læskedrikke, marmelader o. lign., er fosterskadefremkaldende.

Den svenske strålingsbiolog dr. Göran Löfroth har indstillet til den svenske forureningsminister, at stoffet selv i små doser er skadeligt, og at man bør forbyde det totalt. Da jeg er vidende om, at det i hvert fald i forarbejder til den nuværende levnedsmiddellov har været planlagt at tillade stoffet i tilsætninger på op til 300 mg pr. kg — der er diskussion om, hvorvidt man bør gå så højt, og jeg ved, at FDB kun tør gå op til 150 mg pr. kg — vil jeg gerne høre af ministeren, om man efter de nyeste svenske synspunkter på dette spørgsmål vil totalforbyde anvendelsen af stoffet herhjemme.

Ministeren for forureningsbekæmpelse (Kampmann): Amaranth er et rødt farvestof, som har været anvendt i en lang årække i forskellige levnedsmidler i mange lande. Stoffet er ligeledes medtaget i EFs positivliste over farvestoffer til levnedsmidler.

Statens levnedsmiddelinstitut har oplyst mig om, at USAs levnedsmiddel- og lægemiddelorganisation, FDA, i juli 1972 meddelte, at en særlig komité havde vurderet de senest fremkomne oplysninger om amaranth. Komiteen konkluderede, at de foretagne undersøgelser ikke tillader endelig drøgtning af konklusioner, men at intet berettiger til at konkludere, at amaranth ved normal anvendelse frembyder risiko for menneskers sundhed eller formering. FDA formindskede dog de tilladte mængder i levnedsmidler til 30 mg pr. kg.

FAOs og WHO's ekspertgruppe vedrørende levnedsmiddeltilsætninger drøftede amaranth på et møde i 1972, og under indtryk af de senest foreliggende oplysninger halverede ekspertgruppen den acceptable daglige indtagelse af stoffet til 0,75 mg pr. kg legemsvægt.

Den svenske docent Göran Löfroth, som hr. Camre refererer til, har telefonisk over

for statens levnedsmiddelinstitut oplyst, at der ikke i Sverige er foretaget nogen undersøgelse af stoffet, men at hans henvendelse til den svenske regering om at udtage amaranth af den svenske positivliste bygger på de nævnte amerikanske undersøgelser.

Under arbejdet med en dansk positivliste over tilsætningsstoffer har man i tidligere udkast medtaget amaranth i visse levnedsmidler, dog ikke i hovednæringsmidler og drikkevarer, i mængder op til 300 mg pr. kg. I det seneste udkast til en positivliste er amaranth kun medtaget til anvendelse til farvning af krebs med 30 mg pr. kg og visse spirituosa i mængder på 10 mg pr. l. En så begrænset anvendelse anses af statens levnedsmiddelinstitut for ubetænkelig på det foreliggende grundlag, men man vil fortsat følge de oplysninger, som fremkommer om stoffet, således at man kan sige, at man i vidt omfang følger de af hr. Camre anførte synspunkter.

Camre: Jeg takker ministeren for svaret og også for, at ministeren har taget initiativ til, at man er kommet så langt ned i doseringen, som der her er tale om, og at det drejer sig om fødevarer, som jeg forstår i meget ringe grad indgår i det almindelige forbrug.

Det er jo vældig flydende, hvordan man skal se på de mange resultater og undersøgelser osv., der kommer frem, og det er vel en kendsgerning, at man i mange af disse spørgsmål er på gyngende grund. Men under alle omstændigheder lønner det sig at være forsigtig, ja, overforsigtig, og man kan i hvert fald sige om et stof som dette, som alene har en kosmetisk, en farvende effekt, at det ikke er et stof, som på nogen måde er nødvendigt for fødevarernes holdbarhed el. lign., som det er tilfældet med andre stoffer.

Men jeg ville gerne spørge ministeren, om ministeren vil overveje, om man i de tilfælde, hvor der er stoffer af denne art, som man nærer en vis tvivl om, som man ikke føler sig 100 pct. sikker på, vil drage omsorg